

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θεῆς πίστεως

Θεῖον βλάστημα τῆς Θεσσαλίας, νέον καύ-
χημα τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθης Νεομάρτυς
Ἀπόστολε· ὑπέρ Χριστοῦ γάρ ἀθλήσας στερ-
ρότατα, τῆς εὐσεβείας τήν δόξαν ἐτράνωσας.
Ἀλλά πρέσβευε Κυρίῳ τῷ Σέ δοξάσαντι, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ε. Γουριώτα

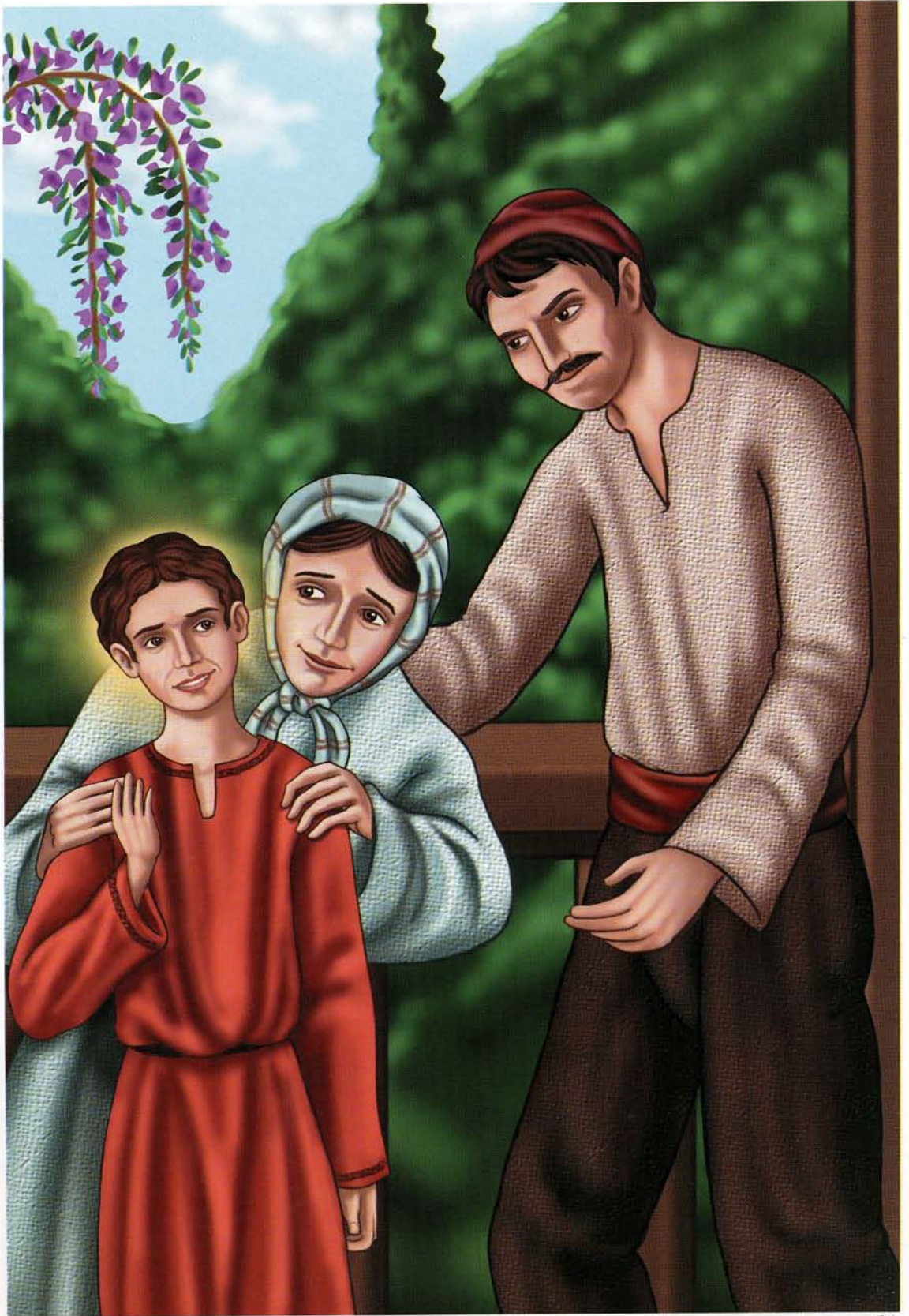
Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Ο ΝΕΟΣ

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος ὁ νέος

Τὸν καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας, ὅταν βασίλευε ὁ Σουλτάνος Μεχμέτ ὁ Δ΄, πολλοὶ Χριστιανοὶ βασανίστηκαν καὶ θανατώθηκαν ἀπὸ τοὺς βάρβαρους Ὀθωμανοὺς κατακτητῆς, πού ἀπλώθηκαν σχεδὸν σὲ ὅλοκληρη τὴν Ἑλλάδα. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ζοῦσε ἓνα θεοσεβὲς ἀνδρόγυνο, ὁ Κώστας Σταματίου καὶ ἡ Μέλπω, στό χωριὸ Ἅγιος Λαυρέντιος, στό Πήλιο τοῦ Βόλου. Ἦταν φτωχοί, ἀλλὰ ἐργατικοὶ καὶ τίμιοι ἄνθρωποι. Τὸ 1667 ἀπέκτησαν ἓνα γιό, τὸν Ἀπόστολο καὶ πάνω ἀπ'ὅλα τοῦ ἔμαθαν νά πιστεύει καὶ νά σέβεται τὸν Θεό. Ὅμως σὲ ἡλικία 15 ἐτῶν ὁ νεαρὸς Ἀπόστολος ἔμεινε ὀρφανὸς καί, γιὰ νά μπορέσει νά ζήσει, ἀναγκάστηκε νά ταξιδέψει στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ νά δουλέψει ὡς σερβιτόρος σὲ ἓνα καπηλειό. Μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, δὲν ἔχασε τὴν πίστη πού εἶχε στὸν Θεό ἀλλὰ, ἀντιθέτως, ἀγωνιζόταν καθημερινὰ καὶ προσπαθοῦσε νά πράττει τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ νά εἶναι ἀρεστός στό Θεῖο θέλημα.

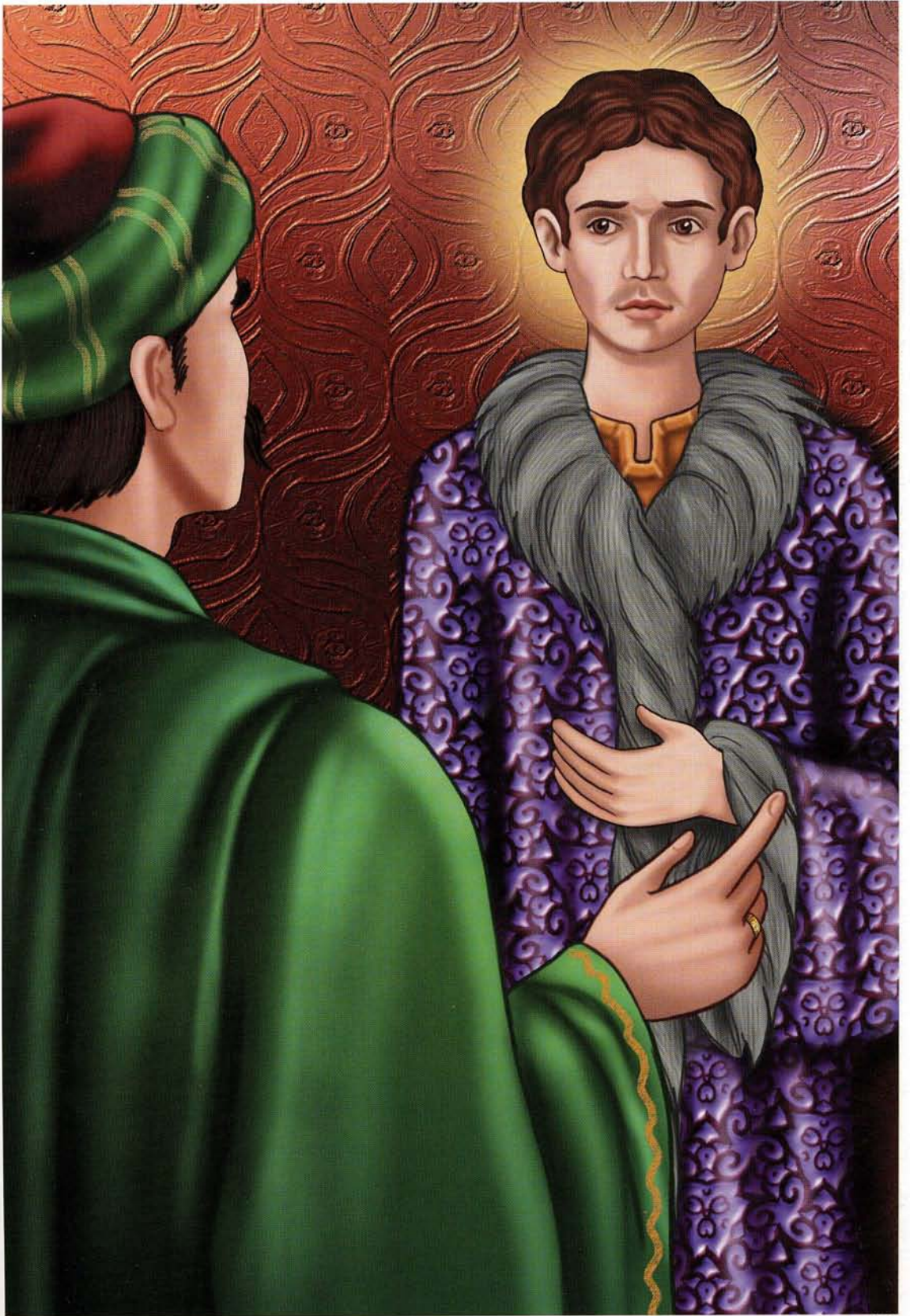

Τέσσερα χρόνια αργότερα, στην περιοχή του Βόλου καί στά χωριά του Πηλίου, διοικούσε ἕνας σκληρός καί ἄδικος Βοεβόδας, ὁ ὁποῖος φερόταν ἀπάνθρωπα στούς Χριστιανούς καί ἀπαιτοῦσε ἀπό αὐτούς, νά τοῦ πληρώνουν αὐθαίρετα ὑπερβολικούς φόρους, παρ, ὅτι ἡ περιοχή ἀνήκε στήν μητέρα τοῦ Σουλτάνου Μεχμέτ, τή Βαλιδέ. Μάλιστα, κάποιοι συγχωριανοί τοῦ Ἁγίου πού ταξίδεψαν στήν Κωνσταντινούπολη, γιά νά παραπονεθοῦν στούς ἐπιτρόπους τῆς βασιλομήτορος, τιμωρήθηκαν ἀπό τόν Βοεβόδα καί φυλακίστηκαν. Τότε οἱ Χριστιανοί ἀποφάσισαν νά ξαναστείλουν ἄλλους τρεῖς συμπατριῶτες τους στήν Κωνσταντινούπολη, μέ σκοπό νά μιλήσουν κατευθείαν στή βασιλομήτορα. Ὄταν ὅμως ἔφτασαν ἐκεῖ, οἱ τρεῖς ἄνθρωποι δέ γνώριζαν τόν τόπο καί συνάντησαν τό νεαρό συγχωριανό τους Ἁπόστολο, γιά νά τούς καθοδηγήσει. Ὁ θαρραλέος Ἁγιος πού γνώριζε καλά τήν τουρκική γλώσσα, προθυμοποιήθηκε νά βοηθήσει τούς συγχωριανούς του καί νά πάει ὁ ἴδιος στόν Γιουσοῦφ Ἁγά, γιά νά δώσει τήν ἀναφορά μέ τά παραπτώματα καί τίς ἀδικίες τοῦ Βοεβόδα καί νά συναντήσῃ τή μητέρα τοῦ Σουλτάνου. Τότε ὁ Ἁγάς τόν ρώτησε ἀπό ποῦ ἦταν καί ὁ Ἁπόστολος ἀπάντησε:

-Εἶμαι ἕνας κάτοικος ἀπ' ὅλους αὐτούς πού ἐξουσιάζεις σ' αὐτήν τήν πόλη.

Ἄλλά ὁ Γιουσοῦφ Ἁγάς πού ἔμαθε ὅτι ἡ πατρίδα τοῦ Ἁγίου ἦταν ὁ Ἁγιος Λαυρέντιος, τόν ἔστειλε στό Βοεβόδα, πού ἐκεῖνο τόν καιρό βρισκόταν στήν Βασιλεύουσα, γιά νά τόν τιμωρήσῃ ὁ ἴδιος, γιά τήν τολμηρή ἀπάντησή του.

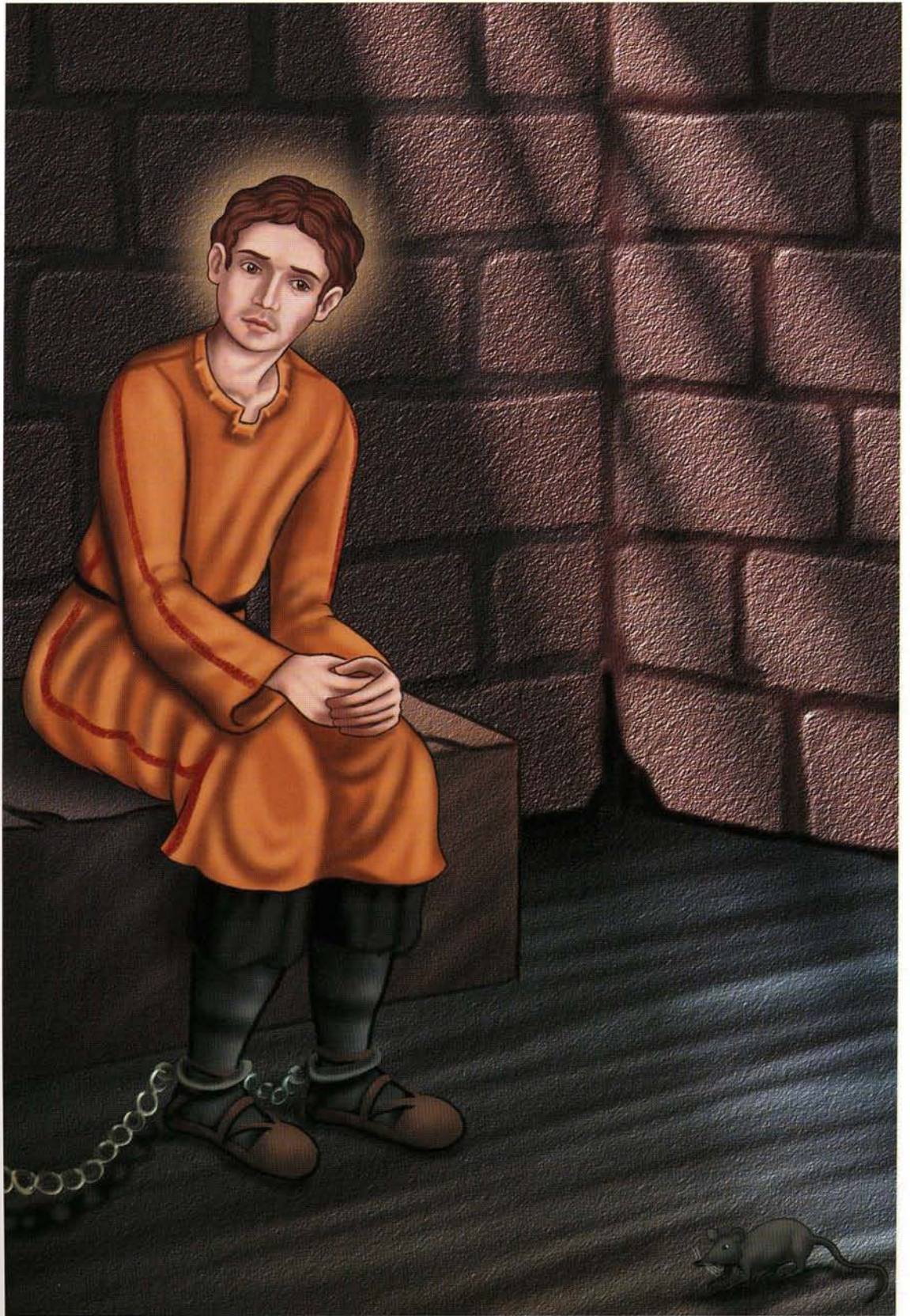

Τότε ο Βοεβόδας, διέταξε τόν "Άγιο νά πληρώσει φόρο γιά τά τέσσερα χρόνια πού ἔλειπε ἀπό τήν πατρίδα του μά ὁ νεαρός Ἄπόστολος ἀπάντησε καί εἶπε:

-Ἐγώ δέν ἔχω καθόλου χρήματα. Τό μόνο πού μου ἀνήκει εἶναι ἓνα σπίτι στό χωριό μου, ἂν θέλεις πάρε το, πούλησέ το καί κράτα τά χρήματα τῶν φόρων.

Ὁ Βοεβόδας, ὅταν ἄκουσε τήν πρόταση τοῦ Ἄγιου, εὐχαριστήθηκε πολύ, γιατί τό σπίτι ἄξιζε πολύ περισσότερο ἀπό τά χρήματα πού θά ἔπαιρνε ἀπό τούς φόρους. Γιά αὐτό ἀποφάσισε νά ἐλευθερώσει καί τούς τρεῖς φυλακισμένους συμπατριῶτες του, ἀρκεῖ νά μή μάθαινε τίποτα ἢ βασιλομήτωρ γι' αὐτόν. Ὅμως, ὁ ἓνας ἀπό τούς τρεῖς συγχωριανούς τοῦ Ἄγιου πού εἶχαν φτάσει στήν Πόλη, ζήλεψε πολύ γιά τήν ἀπόφαση πού πῆρε ὁ Βοεβόδας χάρη στόν Ἄπόστολο καί ἀμέσως πῆγε στόν Τοῦρκο ἡγεμόνα καί τόν ἔπεισε πώς δέν πρέπει νά ἐλευθερώσει τόν "Άγιο, γιατί σά νέος καί ἄμυαλος, θά πῆγαινε νά μαρτυρήσει στή βασιλομήτορα τίς ἀδικίες πού διέπραττε. Τότε ὁ Βοεβόδας θύμωσε τόσο πολύ πού πρόσταξε νά ἀλυσσοδέσουν καί νά φυλακίσουν τό μάρτυρα. Ἐπειτα, ἔδωσε ἐντολή στούς στρατιῶτες του, κάθε μέρα νά τόν χτυποῦν ἀλύπητα καί νά τόν βασανίζουν, μέχρι νά τόν θανατώσουν.

Κάποια μέρα, ὁ Ἀπόστολος κατάφε-
ρε νά βγάλει ἀπό τήν ἀλυσίδα τό
ἓνα πόδι του καί προσπάθησε νά
δραπετεύσει. Ἄλλά δέν ἦταν θέλημα Θεοῦ νά
γίνει αὐτό, γιατί τότε ὁ Ἅγιος θά ἔχανε τό στε-
φάνι τοῦ μαρτυρίου καί δέν θά τιμόταν, μέχρι
σήμερα καί εἰς τούς αἰῶνες, ὡς Ἅγιος. Ἔτσι,
τόν ἄκουσαν οἱ φρουροί τῆς φυλακῆς καί τόν
συνέλαβαν. Τότε, ὁ Βοεβόδας ἄρπαξε ἓνα δο-
κάρι καί ἄρχισε νά δέρνει ἄσπλαχνα τόν Ἀπό-
στολο. Ἄλλά ἐκεῖνος τοῦ εἶπε:

-Γιατί μέ χτυπᾶς μέ τόση κακία τύραννε; Δέ
γνωρίζεις ὅτι ἐγώ εἶμαι ἀνώτερός σου καί ἀνώ-
τερος ἀπό τούς στρατιῶτες σου;

Ἄμέσως ὁ Βοεβόδας σταμάτησε νά τόν
χτυπᾶ καί ρώτησε ἀπορημένος:

-Γιατί εἶσαι ἀνώτερός μας; Μήπως εἶσαι κι
ἐσύ μωαμεθανός;

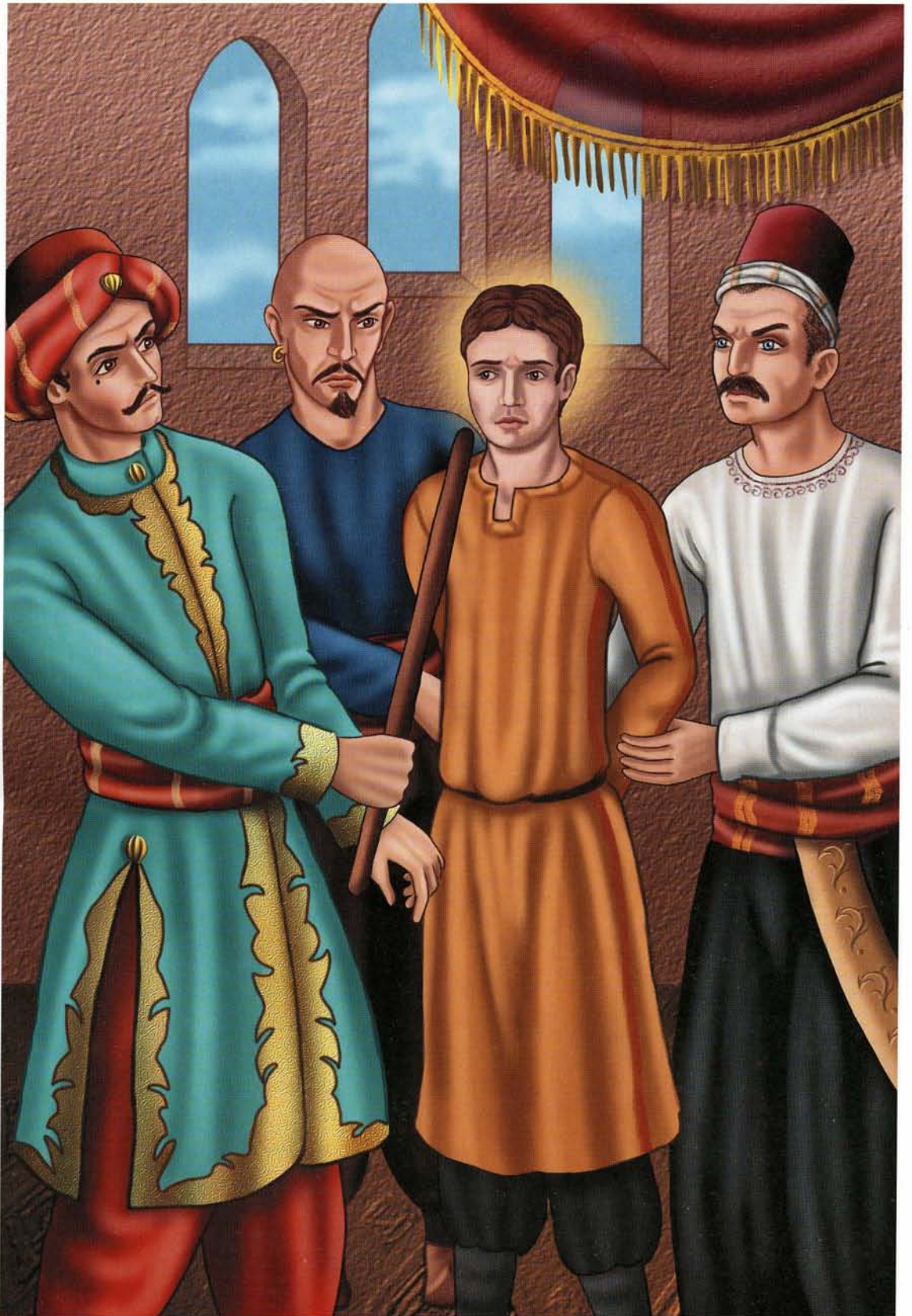
Τότε οἱ φρουροί, ἄρπαξαν τήν εὐκαιρία καί
θέλοντας νά τόν ἐξισλαμίσουν, ἔλεγαν:

-Ναί αὐτό εἶπε, ὁμολόγησε ὅτι εἶναι Ὁθωμα-
νός καί δέ θά τόν ἀφήσουμε ν' ἀλλάξει γνώμη.

Ὁ Τοῦρκος ἡγεμόνας, λοιπόν, πρόσταξε νά
φέρουν ἓναν κουρέα γιά νά κάνει περιτομή
στόν Ἅγιο, δηλαδή κάτι σά νά τόν βάπτιζε μωα-
μεθανό. Ἄλλά ὁ γενναῖος μάρτυς εἶπε:

-Ὅταν εἶπα ὅτι εἶμαι ἀνώτερός σας, ἐννο-
οῦσα ὅτι εἶμαι Χριστιανός καί εἶναι προτιμότερο
γιά μένα νά μοῦ κόψετε τό κεφάλι γιά χάρη τοῦ
Χριστοῦ καί Θεοῦ μου, παρά ν' ἀλλάξω τήν πί-
στη μου!

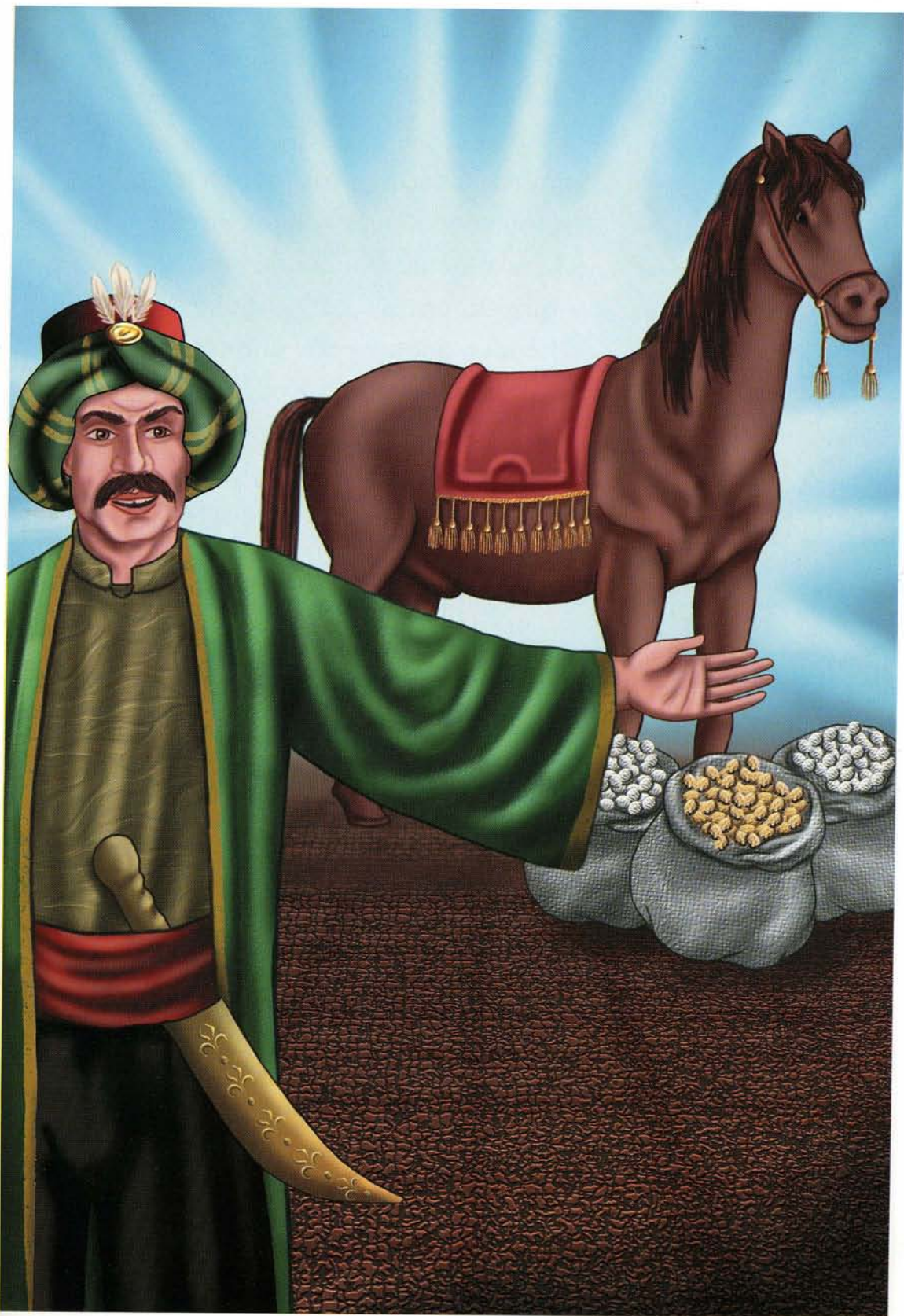
Οἱ Ἀγαρηνοὶ εἶδαν τό γενναῖο φρόνημα τοῦ Ἀποστόλου καί, γιά νά τόν ἐκδικηθοῦν, ἄρχισαν νά τόν χτυποῦν, νά τόν βρίζουν καί νά τόν φτύνουν, δίχως νά λυπηθοῦν τή νεαρή του ἡλικία. Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Ἅγιος ἔπαιρνε κουράγιο, ὅταν σκεφτόταν ὅτι καί ὁ Θεάνθρωπος Χριστός ταπεινώθηκε καί ὑπέφερε μέχρι θανάτου ἀπό τοὺς ἐχθρούς Του, γιά χάρι τῆς Ἀλήθειας. Ὑστερα, τόν ὁδήγησαν στόν Τοῦρκο στρατηγό καί μετά στό βεζιρικό μέγαρο, ὅπου ζοῦσε ὁ πασάς, κατηγορώντας τον ὅτι, ἐνῶ παραδέχτηκε πὼς ἦταν μωαμεθανός, ἄλλαξε γνώμη καί κατ' αὐτόν τόν τρόπο προσέβαλε τόν προφήτη Μωάμεθ. Τότε ὁ βεζίρης, γιά νά καλοπιιάσει τόν Ἅγιο πρόσταξε κι ἔφεραν μπροστά του ἕνα στολισμένο ἄλογο καί τσουβάλια μέ χρυσά καί ἀργυρά νομίσματα. Ἐπειτα τοῦ εἶπε:

-Ἄν γίνεις μουσουλμάνος καί τό θάνατο θά γλιτώσεις μά θά ἀποκτήσεις καί αὐτά τά δῶρα πού σοῦ προσφέρω.

Ὅμως ὁ Ἅγιος δέν ἐνδιαφερόταν γιά τά γήινα καί τά πρόσκαιρα, ἀλλά μόνο γιά τήν πολύτιμη ψυχή του, πού εἶναι ἀθάνατη καί ζεῖ αἰώνια. Γι' αὐτό ἀπάντησε μέ παρρησία:

-Ὅ,τι εἶναι νά κάνετε ἄς τό κάνετε τό συντομότερο, διότι εἶμαι πρόθυμος νά πεθάνω γιά χάρι τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ μου. Ἄν θά μέ κάψετε, ἐγώ θά μαζέψω τά ξύλα γιά τή φωτιά! Ἄν θά μέ κρεμάσετε, ἐγώ θά τραβήξω τό σκοινί! Ἄν θά μέ ἀποκεφαλίσετε, ἐγώ θά ἀκονίσω τό μαχαίρι! Ἀλλά ἂν θέλετε νά ἀλλαξοπιστήσω, μάθετε ὅτι ποτέ δέ θά τό κάνω αὐτό.

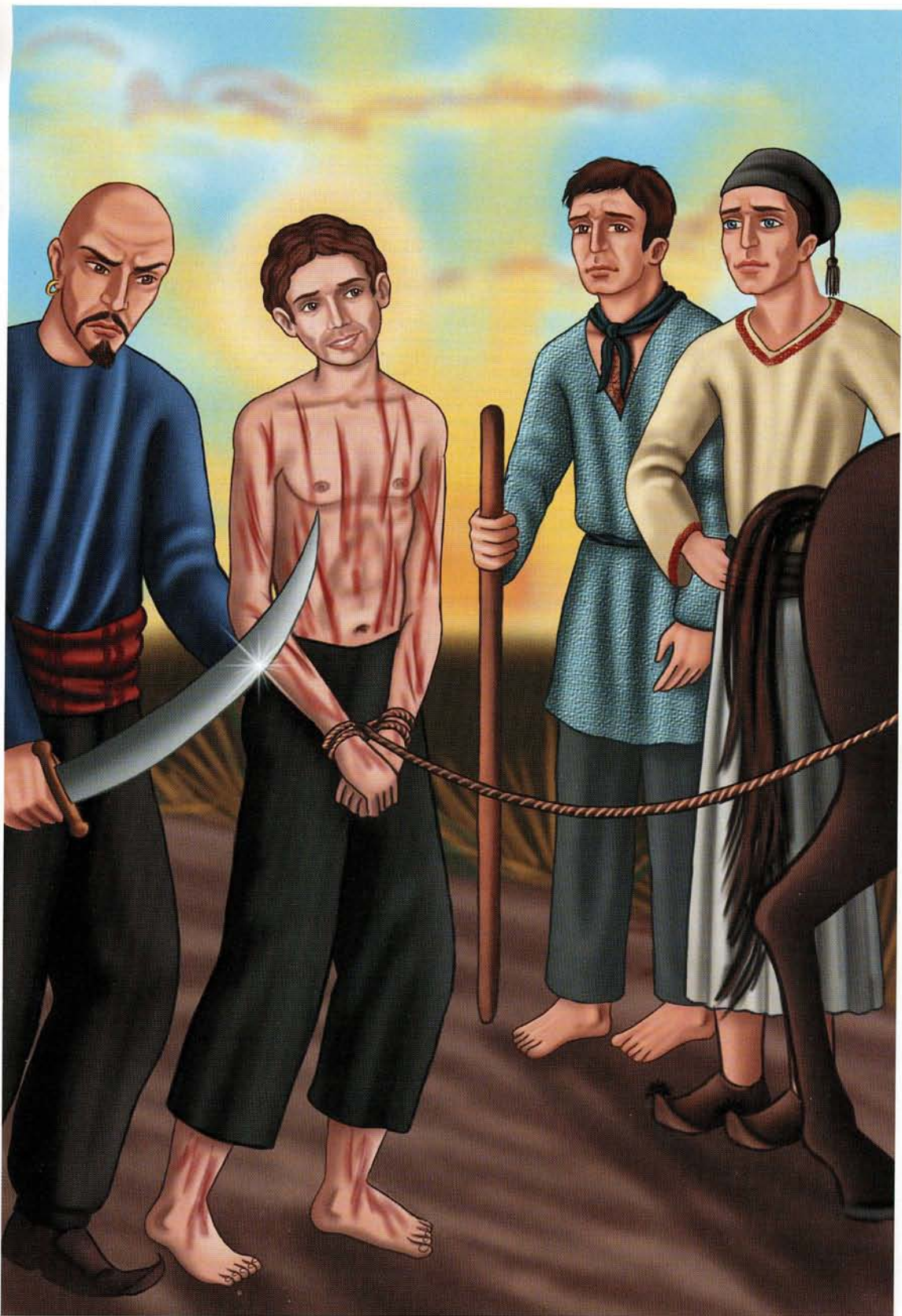

Βλέποντας ὁ βεζίρης τὴν ἰσχυρὴ πίστη τοῦ νεαροῦ παλικαριοῦ, κατάλαβε πὼς δὲ θὰ μπορούσε νὰ τὸν μεταπείσει, γι' αὐτὸ πρόσταξε νὰ τὸν φυλακίσουν καὶ τὴν ἐπόμενη μέρα νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν. Τότε, οἱ βάρβαροι στρατιῶτες, ὅλη τὴ νύχτα βασάνισαν φρικτὰ τὸν μάρτυρα, χτυπώντας τον μὲ φραγγέλιο, δηλαδή μὲ μαστίγιο πού στίς ἄκρες του εἶχε σιδερένια ἀγκάθια, τὰ ὁποῖα ξέσκιζαν τὸ κορμί τοῦ Ἁγίου. Μόλις ξημέρωσε, ὁ δήμιος καὶ οἱ Τοῦρκοι φύλακες, ὁδήγησαν τὸ μάρτυρα στὸν τόπο τῆς καταδίκης του κι ἐκεῖνος τοὺς ἀκολούθησε χαρούμενος. Στὸ δρόμο, συνάντησε κάποιους Χριστιανούς καὶ τοὺς ἀποχαιρέτησε. Τότε ἐκεῖνοι κατάλαβαν τί ἔμελλε νὰ τοῦ συμβεῖ καὶ παρακολούθησαν ἀπὸ μακριὰ τὶς τελευταῖες στιγμὲς του. Κατόπιν ὁ δήμιος, γιὰ νὰ κάνει πιὸ σκληρὸ τὸ μαρτύριο τοῦ Ἁγίου, χτύπησε μὲ τὸ σπαθὶ του τρεῖς φορές τὸν τράχηλο τοῦ μάρτυρα καὶ ὕστερα, ἀφοῦ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὰ μαλλιά, τοῦ ἔκοψε τὸ λαιμὸ καὶ τὸν ἀποτελείωσε. Ἦταν τότε 16 Αὐγούστου, τοῦ 1686.

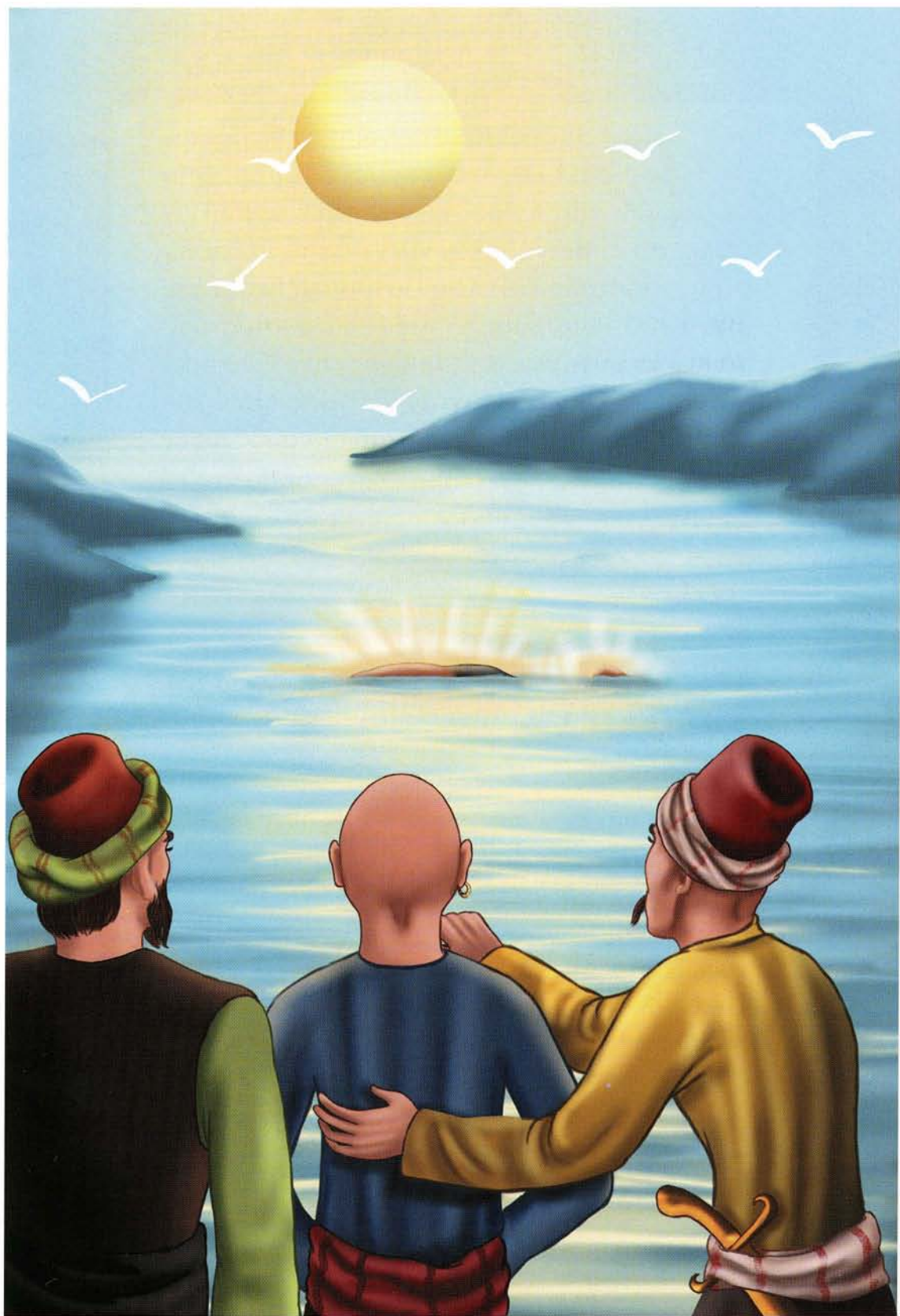

Υστερα, ἐνῶ οἱ στρατιῶτες ἀπομακρύνθηκαν καί κάθισαν νά ξαποστάσουν, παρουσιάστηκε πλῆθος Ἀγγέλων, πού περικύκλωσαν τό τίμιο λείψανο κι ἔψαλλαν δοξαστικούς ὕμνους. Κατά παραχώρηση Θεοῦ, οἱ Ἀγαρηνοί τούς εἶδαν καί νόμιζαν πώς πήγαν οἱ Χριστιανοί νά κλέψουν τό σκήνωμα τοῦ μάρτυρα. Τότε, ἄρπαξαν τά σπαθιά τους καί ὄρμησαν ἐναντίον τους, γιά νά τούς κατασφάξουν ὅλους μά, ὅταν πλησίασαν, κανεῖς δέν ὑπῆρχε δίπλα στόν Ἅγιο. Οἱ στρατιῶτες δέν πίστευαν στά μάτια τους ἀπό τό θαυμαστό ἐκεῖνο γεγονός καί κανεῖς δέν ἤξερε τί ἀκριβῶς ἦταν αὐτό πού εἶδαν. Ἐπειδή ὅμως ἡ ὥρα περνοῦσε καί ὁ κόσμος αὐξανόταν στούς δρόμους, οἱ Ἀγαρηνοί φοβούμενοι μήπως οἱ Χριστιανοί δοῦν τό Ἅγιο λείψανο τοῦ μάρτυρα καί τό υπόλοιπο σῶμα του, τό πέταξαν στόν Κεράτιο κόλπο, γιά νά βουλιάξει καί νά χαθεῖ. Ὅμως, ἔγινε θαῦμα καί τό σῶμα τοῦ μάρτυρα, ἀντί νά βουλιάξει μέσα στή θάλασσα, ἐπέπλεε στά νερά καί, ἀφοῦ βγῆκε ἀπό τόν κόλπο, χάθηκε ἀπό τά μάτια τους.

Εκείνοι οί Χριστιανοί πού είχαν παρακολουθήσει κρυφά τό μαρτύριο του 'Αγίου, πήγαν τότε στον Πατριάρχη καί διηγήθηκαν όλα όσα συνέβησαν στον 'Απόστολο. Τότε τό Πατριαρχείο ζήτησε από τους Τούρκους τή σεβάσμια κάρα του 'Αγίου κι εϋτυχώς κατόρθωσε νά τήν πάρει καί νά τήν καταθέσει στον ιερό ναό του 'Αγίου Δημητρίου στά Ταταϋλα, όπου παρέμεινε εκεί για περίπου έναν αιώνα. Τό 1795, ό επίσκοπος Σελευκειάς Δοσίθεος κατάφερε νά τή στείλει στην πατρίδα του 'Αγίου, στό χωριό "Αγιος Λαυρέντιος. 'Εκει χτίστηκε έκκλησία προς τιμήν του 'Αγίου 'Αποστόλου, στό σημείο ακριβώς όπου βρισκόταν παλιά τό σπίτι του 'Αγίου καί έναπόθεσαν μέσα στό ναό, τήν αγιασμένη κάρα του. 'Ο μάρτυς 'Απόστολος, έχυσε τό αίμα του για χάρη του αναμάρτητου Χριστού, σέ ηλικία 19 έτων, άψηφώντας κάθε φόβο καί κάθε δίλημμα. Μάλιστα, δέν παραδέχτηκε ούτε έστω καί στά ψεύτικα πώς ήταν μωαμεθανός, για νά γλιτώσει από τόσους πόνους καί από τό θάνατο. 'Η αληθινή πίστη δέν κάνει συμβιβασμούς καί γι' αυτό δίκαια ό Θεός τον τίμησε καί τον αξίωσε ν' απολαμβάνει τίς άτελείωτες χαρές του Παραδείσου. 'Η μνήμη του 'Αγίου 'Αποστόλου του νεομάρτυρα, έορτάζεται κάθε χρόνο στις 16 Αυγούστου.

